

въ руския црѣстолни градъ Петроградъ прѣдъ Императора Николай II, за да поднесе подаръка, като символъ на високочтима паметъ отъ българския народъ къмъ Царя-Освободителя Александра II и единение съ велика Русия на вѣчни врѣмена.

Въ тоя день 29 май 1902 година въ Царския дворецъ при поднасянето подаръка на Царя Николай II Негово Царско Височество — Държавниятъ Глава казалъ слѣднитѣ знаменателни думи :

„Ваше Императорско Величество,

„Страданията на едновѣрния и едноплеменния български народъ, като божествена искра възпламени, прѣди 25 години, любвеобилното сърдце на Царя-Освободителя и на Неговия народъ, по всичкитѣ балкани се разрази безпримѣрната по своето безкористие и истинско християнско въодушевление руска народна освободителна война и на чело на своитѣ побѣдоносни полкове незабвениятъ вѣнценосецъ-вождъ призова къмъ самостоятеленъ живогъ българския народъ.

„За да увѣковѣчи това велико събитие, българскиятъ народъ въздига въ столицата на възкресена България паметникъ на Царь-Освободителя. Като поднасямъ въ умаленъ видъ тоя паметникъ, изказвамъ на Ваше Императорско Величество, покровителъ на българския народъ, неизгладимитѣ нови чувства на вѣчна благодарностъ и признателностъ за великодушно даруваната намъ свобода.“

* * *

Отъ името на комитета, прѣдседателгъ му г-нъ Ст. Заимовъ е прочелъ адреса, за който се упомена по-горѣ, той гласи :